

เรื่องเล่ามหานุกจากบึงยี่มแม่ “แม่เฒ่าแห่งลมตะวันตก”

เขียนโดย ผู้ดูแลระบบ

วันเสาร์ที่ 05 ตุลาคม 2013 เวลา 16:21 น. -

800995

เรื่องเล่ามหานุกจากบึงยี่มแม่ “แม่เฒ่าแห่งลมตะวันตก”

ผู้แต่ง ธอรัณทัณ ดับบลิว เบอเกตส์

พิมพ์ครั้งที่1 พ.ศ.2553

สำนักพิมพ์ศรีบุณ

จำนวนหน้า 128 หน้า

ราคา 135 บาท

หนังสือเรื่องเล่าหาสนุกจากบึงยี่แยมตอน แม่เฒ่าแห่งลมตะวันตกเล่มนี้เป็นหนังสือชุดนิทานก่อนนอนสำหรับเด็กรวม 20 เล่มของผู้แต่งเอง เป็นหนังสือที่เขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับสัตว์นาชนิดและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติโดยที่ตัวละครในเรื่องส่วนใหญ่เป็นสัตว์ สายลม และพืชพันธุ์ไม้นานาชนิด นอกจากนั้นหนังสือเล่มนี้ยังได้รับการยกย่องให้เป็นวรรณกรรมเยาวชนเล่มเล็กระดับคลาสสิกหรือวรรณกรรมที่ยิ่งใหญ่และเป็นที่ยอมรับของเด็กและเยาวชนทุกระดับอายุต่อเนื่อง ตั้งแต่การตีพิมพ์เล่มแรกใน ค.ศ. 191 ในหนังสือเล่มนี้มีทั้งสิ้น 16 เรื่อง ซึ่งทุกเรื่องตัวละครล้วนแต่เป็นสัตว์ สายลม และมีตัวละครที่เป็นมนุษย์คือเด็กชายเจ้าของฟาร์มนามว่า “บราวน์” ซึ่งผู้เขียนได้เขียนตัวละครนี้เพื่อสะท้อนนิสัยของเด็กๆ

จากการที่ดิฉันได้อ่านหนังสือเล่มนี้มีตอนหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ที่ดิฉันอยากนำเสนอให้ท่านผู้อ่านทราบคือตอน “เหตุใดกบเฒ่าจึงไม่มีหาง” ในตอนที่เหล่าสายลมทั้งหลายพัดมาถึงบริเวณบึงยี่แยมแม่เฒ่าสายลมได้พบกับกบเฒ่าประจำบึง ในขณะที่กบเฒ่ากำลังพักผ่อนแม่เฒ่าสายลมแม่เฒ่าสายลมก็พบเห็นสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งในบึง ด้วยความไม่รู้จึงถามกบเฒ่าเกี่ยวกับสิ่งที่ลอยอยู่ในบึง ได้ยินดังนั้นกบเฒ่าก็เล่าถึงประวัติความเป็นมาของตนให้กับแม่เฒ่าสายลมฟังว่า เมื่อตอนแรกเกิดกบเฒ่าก็มีหน้าตาเหมือนกับสิ่งที่แม่เฒ่าสายลมทักหรือที่เขาเรียกกันว่า ลูกอ๊อด เมื่อโตขึ้นบรรดาบทั้งหลายก็เฝ้าแต่ชื่นชมหางที่ยาวและสวยของพวกมันโดยไม่ทำงานอย่างใดทั้งสิ้น นานเข้ามารดาแห่งธรรมชาติก็ได้สาปเหล่ากบโดยที่เมื่อใดที่กบตัวใดชื่นชมหางของตัวเองหางนั้นก็จะสั้นลงเรื่อยๆ และเมื่อใดที่หางสั้นจนกุดปากของกบก็จะกว้าง ตาก็จะปูดขึ้น และในที่สุดกบทุกตัวก็มีหน้าตาเหมือนกับคำสาปของมารดาแห่งธรรมชาติ เมื่อแม่เฒ่าแห่งสายลมทราบความเป็นมาของกบเฒ่าก็พัดจากไป